

SPOLEČENSKÝ VEČER VAVŘINEČEK POMÁHÁ

A to letos již popatnácté! Výtěžek společenského večera poputuje na dva účely. Činnost organizace Junák - český skaut, středisko Jilm Jilemnice, z.s., kam možná i Vaše děti chodí zažívat dobrodružství a učit se praktickým dovednostem. Více informací o činnosti střediska najdete

na webových stránkách skaut.jilemnicko.cz. Další část pak poputuje na podporu Domáčího hospice DUHA, o.p.s. ve Vrchlabí, jehož prezentaci můžete najít na stránkách www.hospic-vrchlabi.cz. Děkujeme, že jste přišli podpořit správnou věc.

DOMÁCÍ HOSPIC DUHA, O.P.S.

Domácí hospic nabízí službu těžce nemocným a umírajícím. Jeho myšlenka vychází z úcty k životu a k člověku jako jedinečné a neopakovatelné bytosti.

Domácí hospic ve Vrchlabí vznikl jako pobočka Domáčího hospice Duha Hořice. Cílem je podporovat rodiny při péči o umírající a umožnit jim poslední část života strávit společně doma.

Zdravotní sestry a lékař jezdí za pacienty domů, kde pomáhají zvládat péči tak, aby umírající pacient mohl prožít své poslední dny doma – důstojně, bez bolesti a mezi svými blízkými. Podporujeme pečující při těžkostech a bolestech souvisejících s vážnou chorobou a umíráním.

Do týmu domáčího hospice patří také další odborníci a společně jsme připraveni řešit problémy, které se při domácí péči mohou vyskytnout. Tato služba by nebyla možná bez široké podpory a pomoci ostatních. Všem děkujeme za materiální i nemateriální pomoc.

www.hospic-vrchlabi.cz

- Lucie Blažková -

PŘEDNÁŠKY JANY SIEBEROVÉ

Jana Sieberová, vedoucí domáčího hospice Duha, pravidelně přednáší v našem okolí. Můžete ji potkat

v nemocnici v Semilech 5. 2. nebo 19. 2. Městském muzeu a galerii Lomnice nad Popelkou.

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šířitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka číslo 39 27. ledna 2018

SPOLČO

- *společenství mládeže z Jilemnicka*

Milí přátelé,

rok se s rokem sešel

a my Vás opět vítáme u příležitosti 15. Společenského večera Vavřineček. Mottem večera nás provází text písně Kéž poznají nás po ovoci, které sami můžete ztvárnit v našem fotokoutku. Děkujeme za milou společnost týmu Domáčího hospice ve Vrchlabí, především MUDr. Janě Michlové a také za úvodní slovo P. Jiřímu Šlégrovi. Můžete se těšit na tradiční předtančení, tombolu a naučit se nové variace salsy a cha-chy. Přejeme Vám příjemné prožití večera a těšíme se, že se s Vámi potkáme i na dalších akcích.

- red -

DVOUVIKARIÁLNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE NA PECCE

Po několika přípravných setkáních a plánování se 14. a 15. října uskutečnilo dvouvikariátní setkání mládeže. Přes lehké komplikace se nakonec uskutečnilo na Pecce u P. Mariusze Robaka.

V sobotu ráno se sjeli mladí lidé z vikariátu Jičín a Jilemnice a setkání mohlo začít. Na obecním úřadě jsme si zahráli seznamovací hru a potom pokračovali scénkou. Scénka byla o zjevení Panny Marie ve Fatimě, na které bylo zaměřeno celé setkání. Po scénce následovala velice poutavá a krásná přednáška hosta P. Jendy Paseky.

Po přednášce následovala krátká hra a očekávaný oběd. Po poledním volnu jsme se rozdělili do skupin: volejbal, prohlídka hradu, kostela a procházka. Následovala mše svatá a po ní večere.

Večer jsme si zahráli soutěžní hru Casino, následovala modlitba růžence a adorace.

Poté, kdo chtěl, mohl si povídat anebo jít spát. V neděli jsme po snídani lehce uklidili a šli na mši sv., kde bylo možno zakoupit

i knížky. Po mši jsme douklidili a pak se rozjeli zpět do svých domovů.

Na setkání nás bylo i s hudbou asi okolo 40 mladých. Veliké poděkování patří přípravnému týmu za přípravu, P. Jendovi Pasekovi, že přijel, P. Mariuszi Robakovi za to, že jsme mohli být

u něho na faře, hudbě, která byla úžasná a na setkání tvrdě trénovala několik týdnů dopředu, každému, kdo přijel a stal se součástí krásného společenství a hlavní dík patří Pánu Bohu, díky kterému se vše mohlo podařit.

- Jenda Tomáš -

SPOLČO RODIN

Od podzimu 2012 se jako odrostlejší parta Vavřínečku a naši přátelé z okolních farností scházíme na spolčo rodin.

Oženili jsme se, nebo se vdaly a založili rodiny. Každý měsíc se sejdeme v některé rodině dle aktuálních možností, ty nejmenší děti vezmeme s sebou, o ty větší se zpravidla postarají ochotní prarodiče.

Hlavní myšlenka setkání je nejen v rovině duchovní, tedy vytvořit společenství s Kristem v modlitbě, ale i ryze praktická. Zjistíme, že ostatní rodiny mají podobné starosti a že si v mnoha věcech můžeme poradit. Během tradičního úvodního kolečka, které se pravidelně dost protáhne, se každý pár podělí s ostatními, co je u nich nového a co právě rodina řeší a prožívá. Dozvíme se tedy,

kdo jak bojuje se zkouškami a státnicemi, pokud ještě studuje, komu se porouchalo auto a musí do servisu, nebo kdo zvažuje nákup nového. Dozvíme se, jaké pokroky dělají naše děti, kdo z nich už začal chodit do školky, nebo která maminka je zase v očekávání dalšího potomka. Podělíme se též s ostatními o našich pracovních úspěších či starostech a není mezi námi pár, který by v průběhu let neřešil otázku bydlení. Některým se podařilo zrekonstruovat starší obydlí, jiní postavili zcela nové a další jsou teprve na začátku a hledají pozemek či domek k rekonstrukci.

Následuje zpravidla tématko s diskuzí či otázkami. Zamýšlíme se, jak prožíváme u nás v rodině dobu adventní či postní, z jakých rodin a zažitých stereotypů každý z nás vyšel, jak se jako rodina modlíme či zapojujeme ve farnosti, jak trávíme čas, jaké jsou naše priority a žebříček hodnot, jak spolu jako manželé komunikujeme, jakým způsobem si dokážeme odpouštět, jaké má každý z nás potřeby a touhy, aby

tepla. Takže si téměř každý ulevil, když dorazil na místo. Zde bylo připraveno pódium, kde proběhla scénka a potom jsme společně

slavili mši svatou. Po ní následovalo překvapení, kterým byl nádherný ohňostroj. Cesta zpět se odehrávala už za tmy.

V sobotu přijeli rodiny s dětmi. Počet účastníků proto viditelně vzrostl. Začali jsme tradičně společnou modlitbou, katechezí, mši svatou a chutným obědem. Odpoledne bylo volnější, mohli jsme si prohlédnout Olomouc

a navštívit zdejší krásy. Navečer přijel vzácný host Enrico Petrillo, jehož zkušenost s Boží vůlí byla velice vzácná. Enrico je vdovec, vychovává malého syna. S jeho manželkou měli 3 děti. První i druhé jim krátce po porodu zemřelo. Když se narodilo třetí zdravé dítě, tak zemřela Enricova manželka Chiara. Byl jí nabízen potrat, ale ona se rozhodla pro život dítěte. Po silném svědectví jsme se společně pomodlili a odebrali se k poslednímu přenocování v Olomouci.

V neděli jsme zakončili celé setkání společnou mši svatou, rozloučením a odjezdem do svých domovů.

Celé setkání se vyvedlo. Účastníci se chovali slušně, každý den sloužil mši svatou jiný biskup, program nabídnul množství zajímavých přednášek.

Díky Pánu za tak krásné chvíle.

- Jenda Tomáš -

SETKÁNÍ MLADÝCH NA FAŘE VE VRCHLABÍ

V pátek 24. 11. večer se uskutečnilo jedno z našich pravidelných setkání. Tentokrát jsem se sešli na faře ve Vrchlabí. A jak jinak jsme mohli začít než mši svatou, kterou sloužil P. Jiří Šlégr. Po mši sv. dorazil náš vikariátní kaplan pro mládež P. Mariusz. Spolčo se neslo v misijním duchu. V neděli ve Vrchlabí po mši svaté proběhl misijní jarmark, a tak jsme pomáhali s přípravou výrobků, které se na jarmarku prodávali. Vyráběli jsem adventní přání,

perníčky se svíčkami a další věci. Mládež byla šikovná a vyrobila spousty výrobků. P. Jiří Šlégr připravil projektor a pustil nám krátký film o ugandském semináři, na který poputuje výtěžek z jarmarku. Následovalo poutavé povídání P. Jiřího o jeho zkušenostech z misii a návštěvě Ugandy a semináře. Setkání se zdařilo a zúčastnilo se ho okolo 15 lidí. Díky Pánu za krásné chvíle.

- Jenda Tomáš -

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ V OLOMOUCI 2017

Celostátní setkání mládeže pro nás účastníky začalo v úterý 15. 8. 2017 na vlakovém nádraží ve Staré Pace, kde se nás sešlo cca 20 mladých z Jilemnicka. Po příjezdu do krásného města jsme se ubytovali na vysokoškolských kolejích. Následovala mše svatá a poté oficiální zahajovací program.

Většina programu probíhala v olomouckém parku, konkrétně v Korunní pevnůstce, kde bylo vybudované úžasné zázemí. Pódium, toalety, pitná voda, venkovní umyvadla, zpovědní místa v odlehlých místech parku a báječní kněží, kteří byli ochotni posloužit svátostí smíření.

Středeční ráno začalo slovem na den, scénkou na zamyšlení (scénky byly každý den a vzájemně na sebe navazovaly), následovala mše svatá. Po duchovním posílení jsme šli posilnit naše žaludky a nabrat sílu. Odpolední program

byl různý: sporty, dílny, prohlídka klášterů, později i veliký počet přednášek a workshopů. Středu jsme zakončili opět společným programem v Korunní pevnůstce, scénkou a společnou modlitbou.

Čtvrtek začal modlitbou a poté navazujícími přednáškami, které probíhaly na různých místech po Olomouci. Poté jsme se přesunuli do parku na společnou mši svatou, následoval opět oběd a odpoledne byly připraveny koncerty a jiné kulturní akce. Večer byl opět zakončen společným programem v Korunní pevnůstce a společnou modlitbou, která se každou noc nesla v jiném duchu.

Pátek je den zapření se a proto po ranní modlitbě, přednáškách a obědě následovala pouť na nedaleký Svatý kopeček u Olomouce. Trasa nebyla dlouhá, zato se na poutní místo muselo jít vcelku strmou cestou a za velikého

se cítil být tím druhým partnerem milován, jak odlišně vnímáme danou situaci či problém z pohledu muže a ženy apod.

Někdy se zabýváme myšlenkami papeže Františka nebo myšlenkami z nějaké knihy či diskutujeme o aktuálním problému ve společnosti a někdy se jen tak sejdeme a popovídáme si o tom, co právě prožíváme. Mnohdy se pak vytvoří malé skupinky, kde probíhá živá diskuze. Na závěr se pomodlíme a jak kdo má malé děti a zajištěné hlídání, tak spěchá k domovu.

Pravidelně se scházejí také jen maminky se svými dětmi, protože ne všichni mají možnost přijet na spolčo, když třeba zrovna nesehnali hlídání nebo je to pro ně i jinak obtížné. Maminky se tak mohou navzájem více podělit se svými zkušenostmi s dětmi,

probrat nástrahy výchovy nebo mohou ostatním maminkám dobře poradit.

I pro děti to má své výhody. Poznají své vrstevníky, mohou si společně pohrát a možná jednou až vyrostou, budou ve spolču pokračovat.

Každý rok se snažíme s rodinami vyjet někam na víkend. Opakovaně nás přijali v DCŽM Vesmír, naposledy jsme byli na faře v Bozkově. Dle počasí trávíme čas někde venku na výletě, společně jsme zdolali Velkou Deštnou nebo Šerlich, zříceninu Navarov či Mumlavské vodopády. Nebo si zahrajeme hry s dětmi uvnitř. Postupně nás přibývá a dětí už bylo naposledy více než dospělých.

- Mařenka Hornigová -

